

derefter følgende Del af Forhandlingen udtaler den samme Folketingsmand sig paa følgende Maade, jeg skal citere det: „Det er en Kendsgerning, at adskillige af vore Marineofficerer ikke kan passere Øresund ved højlys Dag som Førere uden at sejle andre Skibe i Sænk“. Ogsaa da tav den højtærede Forsvarsminister, som dog var til Stede, og ogsaa den højtærede Minister for offentlige Arbejder tav. Se, det forekommer mig, at naar den højtærede Forsvarsminister nu to Gange skyder sig ind under Ministeren for offentlige Arbejder, er det ganske sikkert to Gange for meget. Den højtærede Forsvarsminister sagde i Dag, at han syntes ikke, at det var nødvendigt at udstede nogen Attest for vore danske Søofficerer, og derfor vilde han heller ikke gøre det; de kunde jo være meget gode i og for sig. Det har ikke noget med hans Tavshed at gøre. Jeg vil have Lov til at udtale, at det ganske sikkert efter den højtærede Forsvarsministers egen Mening er en Kendsgerning, at den højtærede Minister ikke indtager sin høje Stilling som Forsvarsminister i Kraft af sin Indsigt i militære Sager og heller ikke, fordi han tidligere har lagt Interesse for Dagen for vort Forsvars Udvikling. Men nu ved vi altsaa ogsaa, at han heller ikke mener at have nogen Forpligtelse til at forsvare dem paa Tinge, hvis selvskrevne Værge han skulde være, naar de angribes uden selv at have Adgang til at forsvare sig. Saaledes er Stillingen, saaledes er min Opfattelse, og jeg er overbevist om, at jeg har Tilslutning hos en meget stor Kreds i denne Sal. (Hør! Hør!)

Jørgen Berthelsen: De Henvendelser, jeg i Gaar rettede til Trafikministeren, har den højtærede Minister jo svaret paa i Dag. Jeg vil gerne først omtale Spørgsmaalet angaaende Bevillingerne paa § 26 til Privatbaneanlæg. Saa vidt jeg kunde høre den højtærede Minister, mente han, at det vilde være rigtigst at vente med at optage Spørgsmaalet om yderligere Bevillinger til Privatbaneanlæg, indtil der forelaa en Finansplan. Jeg kan ikke rigtig forstaa, at det skulde være nødvendigt at vente med at betale sin Gæld, indtil man faar en Finansplan, thi det er givet, at Staten staar i en Gæld paa 4—5 Mill. Kr. til de paagældende Privatbaneanlæg. Jeg synes ikke, der kan være Tvivl om, at det er en Gæld, Statskassen har. Jeg vil gerne have Lov til at oplyse, at saa vidt jeg kan skønne, vil det med den forhøjede Rente, som Bevillingshaverne kom-

mer til at betale, det vil altsaa sige forskudsvis kommer til at betale, men som kommer Anlægget til Last, og hvoraf Statskassen som den, der ikke har betalt det Bidrag, den skulde betale, kommer til at betale Broderparten, have til Følge et Rentetab paa aarlig 50—100,000 Kr. Man kan sige, at det er en Slags ukontrolleret Statsgæld. I Eneretsbevillingerne, som vistnok er givne ordret ens til samtlige Privatbaner, staar der — med Formandens Tilladelse vil jeg gerne oplæse nogle faa Linier af den Paragraf, som omhandler Forskud paa Statskassens Bidrag — „Forskud paa Statskassens Bidrag kan efter Ministerens nærmere Bestemmelse ydes Bevillingshaverne paa disses Begæring, efterhaanden som Anlægget skrider frem, og i Forhold til Størrelsen af de af Bevillingshaverne alt anvendte Bekostninger paa Anlægget“. Naar der altsaa, hvad den højtærede Minister ikke har bestridt, foreligger Oplysning om, at der resterer et saadant Beløb, kan jeg ikke se andet, end at Ministeren maatte være glad ved og taknemmelig for, at det blev foreslaaet at betale denne Gæld. Jeg har egentlig tænkt, at det nærmest var en Forglemmelse, at det Spørgsmaal ikke var taget op ved Finanslovforslagets Behandling, og at den højtærede Minister ikke havde stillet Forslag om at faa den Bevilling, som lyder paa 1 Mill. Kr., medmindre der altsaa paa Finansloven bestemmes noget andet. Det er mig ganske uforstaaeligt, at man administrerer de paagældende Baneanlæg paa den Maade, idet det fordyrer dem ganske betydeligt. Yderligere har det til Følge, at Regnskaberne fra de private Baneanlæg trækker ud i en efter min Mening ganske urimelig Tid, og det medfører Følger, man egentlig ikke kan overse. Det er mig bekendt, at der er adskillige Baner, som for vistnok over 2 Aar siden har henvendt sig til Statskassen om at faa det Bidrag, som jeg mener, at de med Rette har Krav paa, men ikke kan faa, fordi der ikke er blevet bevilget Penge. Jeg havde ventet, at den højtærede Minister, naar Sagen blev draget frem, vilde have sagt, at hvis der her i Tinget var Stemning for at stille Ændringsforslag om at forhøje Bevillingen med dette Beløb, vilde det være ham kærkomment, men en saadan Udtalelse er ikke faldet fra den højtærede Minister.

Et andet Spørgsmaal, jeg har omtalt, angaar Frederik den Syvendes Kanal ved Løgstør. Om dette sagde den højtærede Minister, at der var ikke andet at gøre end